

med Ministerens Billigelse disponeres over Reserve- og Fornyelsesfonden, det vil sige for saa vidt den ikke derved bringes ned under 5 pCt. af Anlægskapitalen. Men det har vist sig, at det navnlig er i de første Aar efter, at Banen er anlagt, at der kræves Kapital til Udvidelser og til Anskaffelser. Naar Banen er kommen i Drift, er det først, man opdager, at der trænges til Udvidelse. Det samme har som Regel vist sig med Hensyn til Driftsmateriellet; man maa skride til at anskaffe forøget Driftsmateriel, og endelig er der et Forhold, som navnlig ovre i Jylland har vist sig at stille store Krav til Banernes Overskud, og det er Anlæg af Snevolde. Naar Banen er kommen i Drift, er det først, man efterhaanden opdager, hvor Sneen har Tilbøjelighed til at lægge sig, og saa bliver det nødvendigt at anlægge Snevolde. Paa den Maade stilles der store Krav til Banernes Driftsoverskud, og naar man ikke kan anvende af Reserve- og Fornyelsesfonden til Fremme af disse Formaal, er der kun én Vej at gaa, og det er at gøre midlertidige Laan. Men det vil let ses, at det er forbundet med stor Udgift for Banen, meget større, end hvis der kunde tages af Banens egen Fond. Der er noget urimeligt i, at man ikke har Lov til at røre ved Reserve- og Fornyelsesfonden til den Slags Formaal, her er Tale om, da det faktisk er en Værdiforøgelse for Banen at udvide Anlægget og anskaffe forøget Materiel eller anlægge Snevolde.

Der vil maaske kunne siges, at det er af Betydning, at Banen altid er sikret, at den altid har Reservefond, og det er det, man har haft Øje for i 1894, da man gav denne Jernbanelov. Det er ganske rigtigt, det har Betydning, og man skal være varsom med at forringe Reservefonden, men i den Henseende tror jeg, man kan sige, at der er fuld Betyggelse. Der er sikkert ingen Fare for, at man vil anvende Reservefondens Midler paa en saadan Maade, at Banerne skulle komme til at lide derunder. Vi maa huske paa, at de, der administrere disse Jernbaner, sidde som Repræsentanter for Banernes Aktionærer, og desuden kunne de ikke selv efter det Forslag, Ministeren her har stillet, skride til at anvende af Fornyelsesfondens Midler uden Ministeriets Billigelse. Det er naturligt, at Ministeren her maa have et afgørende Ord at sige, ikke alene overfor Samfundet i sin Almindelighed, overfor dem, der skulle benytte Banerne, men ogsaa, fordi Staten i Regelen staar som den

største Aktionær i Banerne. Men altsaa, alle de, der have med Banernes Drift og Ledelse at gøre, ere Aktionærer, og de skulle nok vide at varetage Banens Interesser, saa det forekommer mig, der ikke er nogen som helst Grund til at nære Betænkkeligheder ved, hvad her er foreslaaet.

Som jeg allerede har sagt, mener jeg, at den højtærede Minister fortjener Tak, fordi han har været lydør overfor de Krav, der ere rettede fra Privatbanernes Side, og har været hurtig til at imødekomme de derfra fremsatte Ønsker. Jeg finder ingen Grund til at tale vidtløftigt om dette lille Forslag, jeg mener, det er noget, der er saa klart og saa selvindlysende, at det ikke er nødvendigt at ofre mange Ord derpaa. Jeg skal hermed anbefale Forslaget til velvillig og hurtig Fremme her i Tinget.

Christian Rasmussen: Jeg skal kort udtale min Tilfredshed med det af den højtærede Minister her forelagte Lovforslag. Ogsaa jeg er vis paa, at det vil være til ikke ringe Gavn for de forskellige Privatbaner. Naar der under de nuværende Forhold skal foretages Forandringer ved Banerne, skulle disse absolut laane hos de private Pengeinstitutter eller bruge af deres eget Overskud. Begge Dele ere lige uheldige, og man trykker sig fra Banebestyrelsernes Side ikke saa lidt ved at gaa til Bankerne om Laan, der som oftest maa betales med en meget høj Rente. Lige saa sikkert er det, at man ogsaa trykker sig ved i for stort Maal at angribe det Overskud, som Banen muligvis kan have, idet det har den Virkning, at Aktierne i Banen blive betydeligt mindre værd, end hvis man kan udbetale i alt Fald nogen Dividende til Aktionærerne. Begge disse Forhold ere lige uheldige. Nu tager Lovforslaget altsaa Sigte paa, at man skal kunne benytte den Reservefond, der ved de i Gang værende Baner har ligget ubenyttet hen, saaledes, at man skal kunne laane hos sig selv, af den Kapital, man har opsparet. Det finder jeg er en fornuftig Foranstaltning. Jeg kan endvidere være enig med den højtærede Minister i, at man vedblivende maa fastholde, at Banerne skulle henlægge et passende Beløb til deres Reservefond, ligesom i, at der, naar Reservefonden angribes, skal være bestemte Regler for, hvorledes den igen skal komme op paa dens oprindelige Højde. Jeg tror, at dette Lovforslag vil faa en hel Del Betydning for ikke faa af vore private Baner, og jeg skal ligesom den